

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Qui debeat mater filio, quo ad cum lactandum, & alendum, n. 1. §. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

73 facultatem. Nihilominus video, Sanchez, & Suarium, & Castropalaum, disertè docentes, avum nihil posse in vota nepotis, nisi mortuo patre; quare privative solum patri viventi eam facultatem concedere manifestè videntur, & ratio esse potest, quia facultas irritandi non est fundata solum in quacumque patria potestate absolute sumpta, sed maxime in ea potestate, quam quis habet in gubernatione domus, familiae & praesertim filiorum, quos genuit, hanc autem habet immediate pater, eoque deficiente, tutor vel curator, hisque deficientibus, avus ex parte patris & denum etiam, avo deficiente, mater; quod si haec etiam deficiat, jam sub nullius potestate erit filius. Atque ex hac ratione respondere facile poteris ad difficultates allatas numero praecedente.

¶ Quos seq. Castrop. l. 3. tr. 5. de voto p. 7. n. 8. versus f. & Sanc. in dec. l. 4. c. 35. n. 8. u. Suar. l. 2. de reb. l. 6. de voto c. 6. nu. 22. a Castrop. l. 3. tr. 5. de voto d. 2 p. 7. nu. 7. b Iuxta doctrinam & limitationes supra datas l. 3. c. v. 6. §. 3. nu. 19.

§. II.

Qua debeat mater filio, quoad eum lactandum, & alendum.

¶ **Q**uaes primò, an mater filium nutrice det licite lactandum? Respondeo, id certè nemini sine causa libens indulget, sed adhuc sine ulla, non nisi de venialitèr condemno: libero a autem ab omni culpa, rationabili existente causa. Ra-

tio est, quia dummodo infans commode nutriatur, non videtur tam gravis defectus, ut, praescindendo ab alio inconvenienti, excusari nequeat ab aliqua competenti causa, qualis esset, imbecillitas matris, mors patris, vel quid simile. Inconveniens autem grave, ac propterea mortale pronuntio, si periculum appareat, infantem gravi morbo, vel grandiusculum effectum malis moribus, praesertim haesi, fore inficiendum.

a Navarr. in summa c. 14. n. 17.

¶ 2. Quaes secundo, mater quamnam alimenta filio debet? Respondeo, ea usque ad triennium exactum debet filium, etiam spurium, alere, lac praebendo. Ceterum reliqua impendenda sunt à patre faciendae.

Si lacte mater careat, vel lactare filium nequeat, quia commodè (ut loquitur Dicastillus b) lactare non potest, tunc patris etiam onus est, lactis impensas solvere. Quod si pater solvendo non sit, qua ratione in onere alendi plene filium succedat mater dives, dictum est §. praecedente, nu. 1.

b Dicastil. lib. 2. de justit. tr. 2. d. 7. dub. 12. nu. 72.

Apud patremque, an apud matrem proles educanda sit, altero ex his infideli, seu haeretico existente, ut item divorij tempore, cum casus non sine frequentes, legantur Doctores. Propter eandem rationem, vide apud d. juristas, nec omittantur Theologi, e qua ratione mater, si transeat ad secundas nuptias, amittat curam seu educationem filij ejusve tutelam, & similia. Ego enim de his aliquid dicam lib. 2. c. 1. §. 2. numero 5.

& Sanc.

e Sanc. l. 10. de matr. d. 10. per tot.
 Azor. p. 2. l. 2. c. 5. q. 9. d. *hirsia in*
Auth. Sacramentum. C. quando mulier
& in archiep. & sine prohibitio-
ne, §. propterea agitur e lege Molin.
 q. 11. de iust. tr. 2. d. 220. vers. *Quan-*
do impubere, Castrop. & Th. Sanc. apud
 Dian. p. 10. tr. 13. res. 12.

3. Quare tertio, circa expensas à
 matre pro filiorum alimentis factas,
 in hunc modum: Antonia genitrix a-
 luit filium usque ad decimum annum
 vivente patre, sive presente, sive pe-
 negre agente: tunc, mortuo eodem, fi-
 lium aluit usque ad decimum octa-
 vum, quando scilicet Antonia filij bo-
 na administrabat; exposcit nunc à
 filio somnes impensas ab ipsa factas,
 imo etiam estimationem sui laboris,
 legitime exposcit?

Respondeo, tres hic difficultates uno
 spiritu congesti, tribus necessario di-
 ctis distinguendas.

4. Dico primo: si vivente patre a-
 lioqui divite, vel existente tutore, ma-
 ter filium aluit, & protestata est, se a-
 lere, animo impensas repetendi, repe-
 tere f. quidem potest. Si nihil est pro-
 testata, præsuntur, si non contem-
 platione patris, certe amore filij, libe-
 raliter id fecisse. Simile quid esse in ma-
 rito, quando uxorem alit, non soluta
 à focero dote, docet Sanchez. g. Pro
 foro interno sufficiens ratio h. repe-
 tendi mihi videtur (etiam si mater sit
 protestata) si concurrant hæc duo: pri-
 mo, ut positivo animo repetendi a-
 luerit; secundo, ut omisso protesta-
 tionis non fuerit causa damni in patre,
 vel tutore quando enim pater, vel
 tutor, si scivisset, matrem ejusmodi

animo repetendi alere, ipsi aluissent,
 nullis vel paucioribus sumptibus,
 tunc profecto mater in conscientia non
 posset expensas repetere, quia ipsa fuis-
 set in culpa, quod tot expensæ fuissent
 factæ, solum igitur illas pauciores, quæ
 factæ verè fuissent, tunc iuste repetet.

f. L. Defensus. ff. de negotijs gestis. g.
 Sanc. l. 9. de matr. d. 5. nu. 7. h. L. si
 quis à liberis, l. si mater. ff. de liberis ag-
 noscendis. Azor. p. 2. l. 2. c. 5. q. 10.

5. Dico secundo. Si mortuo patre,
 nulloque tutore existente, animo po-
 sitivo se compensandi, mater bona fi-
 lij administrans, filium aluit, & potest
 alimenta repetere; secus, reputatur a-
 more filij id fecisse, idque maxime, si
 bona matris & filij non erant divisa,
 Quod si bona divisa erant, & cuique
 sui rationum libri respondebant, præ-
 sumitur, in matre ejusmodi filij bona
 administrante affuisse animum repe-
 tendi, id enim ostendit illa rationum
 & librorum distincta divisio.

i. *Ibid.*

Dico tertio; estimationem sui la-
 boris nequit mater exposcere, quia
 mater pro filio laborem suum gratis
 impendere, jure præsuntur, imo for-
 tasse jure cogitur.

§. III.

Vir quid uxori debeat, quoad ali-
menta?

Non est nostrum, omnia, qua
 hi invicem debent conjuges,
 hic colligere, cum id fusè Do-
 ctiores a prosequantur illud enim tan-
 tummodo ex occasione, quod de alimen-
 tis filio-